

رونمایی از سامانه «تاکسی بر خط» شهرداری تهران

سامانه «تاکسی برخط» شهرداری تهران با تاکسی‌های زرد با مشارکت شهزاد و سازمان تاکسیرانی فردا (شنبه) رونمایی می‌شود. به گزارش ایسنا، سوپر اپلیکیشن شهزاد در همکاری راهبردی با سازمان مدیریت و نظارت بر تاکسیرانی شهر تهران، از سامانه نوین «تاکسی برخط شهزاد» رونمایی می‌کند؛ سرویسی مبتنی بر فناوری که قرار است با استفاده از تاکسی‌های شاسی‌بلند تمام برقی چه‌راهی تازه به‌حمل‌ونقل درون‌شهری پایتخت‌بخشد. «تاکسی برخط شهزاد» به سفارش سازمان مدیریت و نظارت بر تاکسیرانی شهر تهران با هدف ارتقای کیفیت سفرهای درون‌شهری، کاهش آلودگی هوا و به‌کارگیری فناوری‌های نوین در سیستم‌حمل‌ونقل عمومی طراحی شده است.

«تاکسی برخط شهزاد» تنها یک سرویس تازه در حوزه حمل‌ونقل نیست؛ بلکه گامی جدی برای هوشمندسازی سفرهای شهری است. این سامانه با تمرکز بر امنیت، کیفیت خدمات و انطباق کامل با ضوابط مدیریت شهری طراحی شده و از چندین جنبه، تجربه‌ای متمایز را برای شهروندان تهرانی رقم خواهد زد.

بر اساس گزارش سایت شهر، یکی از مهم‌ترین مزیت‌های «تاکسی برخط شهزاد» اعتمادپذیری آن برای شهروندان است. تمام رانندگان این سامانه، پس از گذر از مراحل تأیید و احراز صلاحیت توسط شهرداری تهران، اجازه فعالیت دارند. همین موضوع، امنیت و اطمینان خاطر را برای مسافران به همراه می‌آورد.

۲۰ راهکار مدیریت مصرف آب در محل کار و منازل

در راستای مدیریت مصرف و صرفه جویی ۲۰ راهکار برای انجام آن و صرفه‌جویی در محل کار و منازل اعلام شد.

به گزارش ایسنا، باتوجه به اعلام مسئولان کشور در خصوص تازاری آب و توصیه‌های گوناگون نسبت به صرفه جویی در مصرف آب، لزوم مدیریت مصرف می‌تواند موجب عبور از وضعیت کنونی باشد.

بر این اساس طبق اعلام وزارت کشور، از راهکارهای مدیریت مصرف آب در محل کار می‌توان به استفاده از تجهیزات کاهنده مصرف آب، کنترل مستمر شیرها، سیفون و تأسیسات داخلی، استفاده از تی و جارو به جای شست‌وشو با آب شرب، نصب سایبان روی کولرهای آبی و بازدید مستمر کولرهای آبی و رفع نشتی اشاره کرد.

همچنین آبیاری فضای سبز در ساعات ابتدایی روز، استفاده از آب غیر شرب برای آبیاری فضای سبز، انتخاب گلدان و گیاهان با نیاز آبی کم، استفاده از مایع دستشویی به منظور سهولت در آب کشی و آموزش صحیح استفاده بهینه از آب برای متصدیان مربوطه از دیگر راهکارهای مدیریت مصرف آب در محل کار است.

مدیریت مصرف در منازل نیز می‌تواند راهکار دیگر برای صرفه‌جویی باشد؛ پرهیز از شست‌وشوی خودرو، پارکینگ و حیاط با آب شرب، استفاده از تی و جارو به جای شست‌وشو با آب شرب، باز نگه نداشتن شیر آب در طول مسواک زدن، استفاده از تجهیزات کاهنده مصرف آب و استفاده از دور کند کولر آب از جمله این راهکارها هستند.

از دیگر راهکارهای مدیریت مصرف آب در خانه می‌توان به بازدید مستمر از کولر آبی، رفع نشتی و سایه‌بان، اطمینان از بسته بودن شیرها، سیفون و تأسیسات داخلی، استفاده از مایع دستشویی و ظرف شویی رقیق تر و آموزش روش‌های صرفه‌جویی به کودکان اشاره کرد.

رئیس‌جمهور، در تاریخ ۳۱ تیر ۱۴۰۴ اعلام کرد که امکان ادامه بقای تهران به‌عنوان پایتخت وجود ندارد. مسعود پزشکیان گفت: از روز نخست ورود به دولت، درباره موضوع انتقال پایتخت پیشنهادهای مطرح کردیم، اما برخی به جای توجه به واقعیت‌ها، شروع به انتقاد از مواضع دولت کردند، در حالی که به‌عنوان پایتخت وجود ندارد. بر اساس گزارش‌های کارشناسی، فرونشست زمین در برخی مناطق به ۳۰ تا ۴۰ سانتی‌متر در سال رسیده و این یک فاجعه بزرگ برای کشور محسوب می‌شود.

به گزارش خبرآنلاین، هم‌زمان با این اظهارنظر، مشاور و مدیر حوزه مدیرعامل سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران با تأکید بر ظرفیت‌های منحصربه‌فرد قزوین و پایتختی آن در مقطعی از تاریخ، گفت: این استان می‌تواند با هم‌افزایی بخش خصوصی پایتخت صنعت ایران در حوزه صنایع پیشرفته‌باشد.

البته پیشنهاد قبلی دولت برای انتقال پایتخت منطقه مکران عنوان شده بود، بحث انتقال پایتخت البته موافقان و مخالفان جدی دارد، به نظر مهدی زارع، استاد پژوهشکده زلزله‌شناسی این انتقال برای آینده ایران ضروری است.

* شما با انتقال پایتخت به شهری دیگر موافق هستید، چرا؟

تهران تا سال ۱۴۲۰ با چالش‌های قابل توجهی در دستیابی به پایداری به‌عنوان یک شهر مدرن روبرو است که عمدتاً به دلیل آسیب‌پذیری بالای آن در برابر سوانح طبیعی، کمبود شدید آب و مشکلات مداوم در مدیریت منابع است. در حالی که تلاش‌هایی در حال انجام است، مقیاس این چالش‌ها نشان می‌دهد که آینده‌ای واقعاً پایدار تا سال ۱۴۲۰ نیازمند اقدامات

عظیم و مستمر در پانزده سال آینده است.

* چه خطراتی تهران را بیشتر تهدید می‌کند؟

تهران در منطقه‌ای بسیار لرزه‌خیز و در نزدیکی گسل‌های فعال واقع شده و از جمله ۷ کلان‌شهر مهم جهان است که با ریسک بالای زلزله شدید مواجه است. جمعیت متراکم، شهرسازی سریع و نابایدار و بدون برنامه‌ریزی، و ساختمان‌های آسیب‌پذیر قدیمی و جدید به طور قابل توجهی خسارات فاجعه‌بار و تلفات جانی در صورت وقوع زلزله بزرگ را افزایش می‌دهد. در حالی که تلاش‌هایی برای اجرای قوانین ساختمانی مقاوم در برابر زلزله انجام می‌شود، مقیاس عظیم سازه‌های آسیب‌پذیر موجود، چالش و نگرانی عمده ریسک زلزله تهران است.

تغییرات اقلیمی و برنامه‌ریزی شهری نامناسب، خطر سیل شهری را در تهران افزایش داده‌اند. استخراج بیش از حد آب‌های زیرزمینی، که با کمبود آب مرتبط است، منجر به فرونشست زمین می‌شود که تهدیدی جدی برای زیرساخت‌ها و پایداری شهر و پیرامون آن است. بحران آب در تهران شدید است؛ ذخایر آب در مخازن اصلی به سطح بحرانی رسیده است. تراکم شدید و فراتر از ظرفیت جمعیت و الزام تخصیص آب

به هر ساکن جدید در تهران و پیرامون آن، همزمان با هدررفت آب در شبکه و شیوه‌های ناکارآمد کشاورزی، مسأله آب را در پی پنج سال خشکسالی پی‌درپی در ایران به بحرانی لاینحل برای تهران تبدیل کرده است. بخش قابل توجهی از آب تصفیه‌شده به دلیل نشت در سیستم‌های قدیمی لوله‌کشی از بین می‌رود.

استفاده بیش از حد از آب‌های زیرزمینی باعث کاهش چشمگیر سفره‌های آب شده است. مصرف ناکارآمد انرژی در استفاده از خودروهای بنزینی و دیزلی در تردد شهری و ساختمان‌ها موجب گسترش آلودگی هواست. ساختمان‌های موجود اغلب فرسوده بوده و نیازمند نوسازی انرژی قابل توجه هستند. شهرنشینی بدون برنامه‌ریزی، مناظر طبیعی را از بین برده و برج‌سازی و آپارتمان‌سازی با نابودی باغ‌ها و فضاهای سبز، ایجاد و تشدید جزایر گرمایی شهری را به دنبال داشته است. سیاست‌های اجرا شده تاکنون اغلب بر راه‌حل‌های کوتاه‌مدت تکیه داشته و ترویج سیاست‌های اقتصادی نئولیبرال به توسعه نابرابری اجتماعی در تهران منجر شده است. بی‌ثباتی اقتصادی، نوسان قیمت مسکن، اختلاف درآمد، بیکاری و فشارهای هزینه‌زدگی باعث بی‌ثباتی شهری و ممانعت از توسعه پایدار شده است.

* نمی‌توان برای بهبود وضعیت تهران زمان خرید؟

تهران نیاز مبرمی به پایداری برای مقابله با چالش‌های خود دارد. بعید است تهران تا سال ۱۴۲۰ به شهری مدرن و پایدار تبدیل شود، هرچند تلاش‌های مداوم و افزایش آگاهی نشان می‌دهد که شهر در مسیر بهبود تاب‌آوری نسبی و کاهش برخی از مهم‌ترین ریسک‌ها قرار دارد. میزان پیشرفت تا حد زیادی به اراده سیاسی، سرمایه‌گذاری پایدار در زیرساخت‌های سبز و مدیریت منابع، برنامه‌ریزی شهری و تغییر اساسی در الگوهای مصرف عمومی و آگاهی محیط زیستی بستگی دارد. بدون اقدامات جدی و جامع، ریسک‌های سوانح طبیعی و کمبود آب همچنان تهدیدی جدی برای آینده شهر خواهد بود.

هم تغییر پایتخت ایران از تهران به منطقه‌ای دیگر و هم تلاش برای سازماندهی مجدد زیرساخت‌های تهران به منظور فراهم کردن شهری قابل سکونت‌تر تا سال ۱۴۲۰، مستلزم اقدامات پیچیده‌ای است و با چالش‌های قابل توجه و مزایای بالقوه همراه است. در هر صورت، سازماندهی مجدد زیرساخت‌های تهران برای قابل سکونت‌تر شدن تا سال ۱۴۲۰ لازم است.

* چه راه‌حلهایی برای نجات پایتخت وجود دارد؟

یکی از راه‌حل‌ها، تغییر پایتخت ایران از تهران به منطقه‌ای دیگر است. موافقان جابجایی پایتخت به آسیب‌پذیری‌های ذاتی تهران اشاره می‌کنند. تهران با ریسک‌های شدید ناشی از زلزله، کمبود شدید آب و آلودگی مزمن هوا روبرو است. جابجایی پایتخت از نظر تئوری می‌تواند شروع تازه‌ای را در مکانی کم‌خطرتر و غنی‌تر از منابع ارائه دهد. تمرکززدایی و توسعه منطقه‌ای با انتقال پایتخت به تعداد توسعه منطقه‌ای کمک می‌کند و جمعیت عظیم و فشار اقتصادی بر تهران را کاهش می‌دهد.

ایران به‌ویژه منطقه مکران در سواحل جنوبی را به دلیل پتانسیل راهبردی و اقتصادی آن، با دسترسی به خلیج عمان و مسیرهای تجارت بین‌المللی، گزینه مناسبی می‌داند. یک پایتخت جدید می‌تواند از ابتدا اصول مدرن برنامه‌ریزی شهری طراحی شود و زیرساخت‌های پایدار، فضاهای سبز و خدمات عمومی کارآمد را در خود جای دهد.

* اما مخالفت‌های جدی برای انتقال پایتخت وجود دارد.

بله، مخالفان انتقال پایتخت هزینه هنگفت آن را

محط می‌کنند و معتقدند جابجایی پایتخت بسیار پرهزینه است و تخمین‌ها از دهها میلیارد تا بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار آمریکا متفاوت است. اقتصاد در حال رکود ایران و تحریم‌ها چنین سرمایه‌گذاری عظیمی را بسیار چالش‌برانگیز می‌کند. از سوی دیگر، ساخت پایتخت جدید از ابتدا شامل تمام ساختمان‌های دولتی، زیرساخت‌ها و مناطق مسکونی لازم، دهه‌ها طول می‌کشد و تخمین‌ها حاکی از ۲۰ تا ۲۵ سال است.

این گذار باعث اختلال اقتصادی قابل توجهی می‌شود که ممکن است منجر به ضررهای موقت یا بلندمدت برای مشاغل و صنایع شود. جابجایی اجتماعی و تغییر فرهنگی با انتقال پایتخت می‌تواند میلیون‌ها نفر از ساکنان را جابجا کند و هویت فرهنگی ایران را اساساً تغییر دهد، زیرا تهران بیش از ۲۰۰ سال پایتخت بوده است. این امر می‌تواند چالش‌های اجتماعی را به دنبال داشته باشد.

این گذار باعث اختلال اقتصادی قابل توجهی می‌شود که ممکن است منجر به ضررهای موقت یا بلندمدت برای مشاغل و صنایع شود. جابجایی اجتماعی و تغییر فرهنگی با انتقال پایتخت می‌تواند میلیون‌ها نفر از ساکنان را جابجا کند و هویت فرهنگی ایران را اساساً تغییر دهد، زیرا تهران بیش از ۲۰۰ سال پایتخت بوده است. این امر می‌تواند چالش‌های اجتماعی را به دنبال داشته باشد.

این چالش‌های جدی‌تر از منابع ارائه دهد. تمرکززدایی و توسعه منطقه‌ای با انتقال پایتخت به تعداد توسعه منطقه‌ای کمک می‌کند و جمعیت عظیم و فشار اقتصادی بر تهران را کاهش می‌دهد.

ایران به‌ویژه منطقه مکران در سواحل جنوبی را به دلیل پتانسیل راهبردی و اقتصادی آن، با دسترسی به خلیج عمان و مسیرهای تجارت بین‌المللی، گزینه مناسبی می‌داند. یک پایتخت جدید می‌تواند از ابتدا اصول مدرن برنامه‌ریزی شهری طراحی شود و زیرساخت‌های پایدار، فضاهای سبز و خدمات عمومی کارآمد را در خود جای دهد.

* اما مخالفت‌های جدی برای انتقال پایتخت وجود دارد.

بله، مخالفان انتقال پایتخت هزینه هنگفت آن را

محط می‌کنند و معتقدند جابجایی پایتخت بسیار

پرهزینه است و تخمین‌ها از دهها میلیارد تا بیش از

۱۰۰ میلیارد دلار آمریکا متفاوت است. اقتصاد در حال

رکود ایران و تحریم‌ها چنین سرمایه‌گذاری عظیمی را

بسیار چالش‌برانگیز می‌کند. از سوی دیگر، ساخت

پایتخت جدید از ابتدا شامل تمام ساختمان‌های

دولتی، زیرساخت‌ها و مناطق مسکونی لازم، دهه‌ها

طول می‌کشد و تخمین‌ها حاکی از ۲۰ تا ۲۵ سال

است.

این گذار باعث اختلال اقتصادی قابل توجهی

می‌شود که ممکن است منجر به ضررهای موقت

یا بلندمدت برای مشاغل و صنایع شود. جابجایی

اجتماعی و تغییر فرهنگی با انتقال پایتخت می‌تواند

میلیون‌ها نفر از ساکنان را جابجا کند و هویت فرهنگی

ایران را اساساً تغییر دهد، زیرا تهران بیش از ۲۰۰

سال پایتخت بوده است. این امر می‌تواند چالش‌های

اجتماعی را به دنبال داشته باشد.

این چالش‌های جدی‌تر از منابع ارائه دهد. تمرکززدایی و

توسعه منطقه‌ای با انتقال پایتخت به تعداد توسعه

منطقه‌ای کمک می‌کند و جمعیت عظیم و فشار

اقتصادی بر تهران را کاهش می‌دهد.

ایران به‌ویژه منطقه مکران در سواحل جنوبی را به

دلیل پتانسیل راهبردی و اقتصادی آن، با دسترسی

به خلیج عمان و مسیرهای تجارت بین‌المللی، گزینه

مناسبی می‌داند. یک پایتخت جدید می‌تواند از ابتدا

اصول مدرن برنامه‌ریزی شهری طراحی شود و

زیرساخت‌های پایدار، فضاهای سبز و خدمات عمومی

کارآمد را در خود جای دهد.

* اما مخالفت‌های جدی برای انتقال پایتخت وجود

دارد.

بله، مخالفان انتقال پایتخت هزینه هنگفت آن را

محط می‌کنند و معتقدند جابجایی پایتخت بسیار

پرهزینه است و تخمین‌ها از دهها میلیارد تا بیش از

۱۰۰ میلیارد دلار آمریکا متفاوت است. اقتصاد در حال

رکود ایران و تحریم‌ها چنین سرمایه‌گذاری عظیمی را

بسیار چالش‌برانگیز می‌کند. از سوی دیگر، ساخت

پایتخت جدید از ابتدا شامل تمام ساختمان‌های

دولتی، زیرساخت‌ها و مناطق مسکونی لازم، دهه‌ها

طول می‌کشد و تخمین‌ها حاکی از ۲۰ تا ۲۵ سال

است.

این گذار باعث اختلال اقتصادی قابل توجهی

می‌شود که ممکن است منجر به ضررهای موقت

یا بلندمدت برای مشاغل و صنایع شود. جابجایی

اجتماعی و تغییر فرهنگی با انتقال پایتخت می‌تواند

میلیون‌ها نفر از ساکنان را جابجا کند و هویت فرهنگی

ایران را اساساً تغییر دهد، زیرا تهران بیش از ۲۰۰

سال پایتخت بوده است. این امر می‌تواند چالش‌های

اجتماعی را به دنبال داشته باشد.

این چالش‌های جدی‌تر از منابع ارائه دهد. تمرکززدایی و

توسعه منطقه‌ای با انتقال پایتخت به تعداد توسعه

منطقه‌ای کمک می‌کند و جمعیت عظیم و فشار

اقتصادی بر تهران را کاهش می‌دهد.

ایران به‌ویژه منطقه مکران در سواحل جنوبی را به

دلیل پتانسیل راهبردی و اقتصادی آن، با دسترسی

به خلیج عمان و مسیرهای تجارت بین‌المللی، گزینه

مناسبی می‌داند. یک پایتخت جدید می‌تواند از ابتدا

اصول مدرن برنامه‌ریزی شهری طراحی شود و

زیرساخت‌های پایدار، فضاهای سبز و خدمات عمومی

کارآمد را در خود جای دهد.

* اما مخالفت‌های جدی برای انتقال پایتخت وجود

دارد.

بله، مخالفان انتقال پایتخت هزینه هنگفت آن را

محط می‌کنند و معتقدند جابجایی پایتخت بسیار

پرهزینه است و تخمین‌ها از دهها میلیارد تا بیش از

۱۰۰ میلیارد دلار آمریکا متفاوت است. اقتصاد در حال

رکود ایران و تحریم‌ها چنین سرمایه‌گذاری عظیمی را

بسیار چالش‌برانگیز می‌کند. از سوی دیگر، ساخت

پایتخت جدید از ابتدا شامل تمام ساختمان‌های

دولتی، زیرساخت‌ها و مناطق مسکونی لازم، دهه‌ها

طول می‌کشد و تخمین‌ها حاکی از ۲۰ تا ۲۵ سال

است.

این گذار باعث اختلال اقتصادی قابل توجهی

می‌شود که ممکن است منجر به ضررهای موقت

یا بلندمدت برای مشاغل و صنایع شود. جابجایی

اجتماعی و تغییر فرهنگی با انتقال پایتخت می‌تواند

میلیون‌ها نفر از ساکنان را جابجا کند و هویت فرهنگی

ایران را اساساً تغییر دهد، زیرا تهران بیش از ۲۰۰

سال پایتخت بوده است. این امر می‌تواند چالش‌های

اجتماعی را به دنبال داشته باشد.

این چالش‌های جدی‌تر از منابع ارائه دهد. تمرکززدایی و

توسعه منطقه‌ای با انتقال پایتخت به تعداد توسعه

منطقه‌ای کمک می‌کند و جمعیت عظیم و فشار

اقتصادی بر تهران را کاهش می‌دهد.

ایران به‌ویژه منطقه مکران در سواحل جنوبی را به

دلیل پتانسیل راهبردی و اقتصادی آن، با دسترسی

به خلیج عمان و مسیرهای تجارت بین‌المللی، گزینه

مناسبی می‌داند. یک پایتخت جدید می‌تواند از ابتدا

اصول مدرن برنامه‌ریزی شهری طراحی شود و

زیرساخت‌های پایدار، فضاهای سبز و خدمات عمومی

کارآمد را در خود جای دهد.

* اما مخالفت‌های جدی برای انتقال پایتخت وجود

دارد.

بله، مخالفان انتقال پایتخت هزینه هنگفت آن را

محط می‌کنند و معتقدند جابجایی پایتخت بسیار

پرهزینه است و تخمین‌ها از دهها میلیارد تا بیش از

۱۰۰ میلیارد دلار آمریکا متفاوت است. اقتصاد در حال

رکود ایران و تحریم‌ها چنین سرمایه‌گذاری عظیمی را

بسیار چالش‌برانگیز می‌کند. از سوی دیگر، ساخت

پایتخت جدید از ابتدا شامل تمام ساختمان‌های

دولتی، زیرساخت‌ها و مناطق مسکونی لازم، دهه‌ها

طول می‌کشد و تخمین‌ها حاکی از ۲۰ تا ۲۵ سال

است.

این گذار باعث اختلال اقتصادی قابل توجهی

می‌شود که ممکن است منجر به ضررهای موقت

یا بلندمدت برای مشاغل و صنایع شود. جابجایی

اجتماعی و تغییر فرهنگی با انتقال پایتخت می‌تواند

میلیون‌ها نفر از ساکنان را جابجا کند و هویت فرهنگی

ایران را اساساً تغییر دهد، زیرا تهران بیش از ۲۰۰

سال پایتخت بوده است. این امر می‌تواند چالش‌های

اجتماعی را به دنبال داشته باشد.

این چالش‌های جدی‌تر از منابع ارائه دهد. تمرکززدایی و

توسعه منطقه‌ای با انتقال پایتخت به تعداد توسعه

منطقه‌ای کمک می‌کند و جمعیت عظیم و فشار

اقتصادی بر تهران را کاهش می‌دهد.

ایران به‌ویژه منطقه مکران در سواحل جنوبی را به

دلیل پتانسیل راهبردی و اقتصادی آن، با دسترسی

به خلیج عمان و مسیرهای تجارت بین‌المللی، گزینه

مناسبی می‌داند. یک پایتخت جدید می‌تواند از ابتدا

اصول مدرن برنامه‌ریزی شهری طراحی شود و

زیرساخت‌های پایدار، فضاهای سبز و خدمات عمومی

کارآمد را در خود جای دهد.

* اما مخالفت‌های جدی برای انتقال پایتخت وجود

دارد.

بله، مخالفان انتقال پایتخت هزینه هنگفت آن را

محط می‌کنند و معتقدند جابجایی پایتخت بسیار

پرهزینه است و تخمین‌ها از دهها میلیارد تا بیش از

۱۰۰ میلیارد دلار آمریکا متفاوت است. اقتصاد در حال

رکود ایران و تحریم‌ها چنین سرمایه‌گذاری عظیمی را

بسیار چالش‌برانگیز می‌کند. از سوی دیگر، ساخت

پایتخت جدید از ابتدا شامل تمام ساختمان‌های

دولتی، زیرساخت‌ها و مناطق مسکونی لازم، دهه‌ها

طول می‌کشد و تخمین‌ها حاکی از ۲۰ تا ۲۵ سال

است.

این گذار باعث اختلال اقتصادی قابل توجهی

می‌شود که ممکن است منجر به ضررهای موقت

یا بلندمدت برای مشاغل و صنایع شود. جابجایی

اجتماعی و تغییر فرهنگی با انتقال پایتخت می‌تواند

میلیون‌ها نفر از ساکنان را جابجا کند و هویت فرهنگی

ایران را اساساً تغییر دهد، زیرا تهران بیش از ۲۰۰

سال پایتخت بوده است. این امر می‌تواند چالش‌های

اجتماعی را به دنبال داشته باشد.